NICOLAUS DE LYRA
Österreich (Salzburg), 1457
Seite 12r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26859
Copyright: Admont, Benediktinerstift

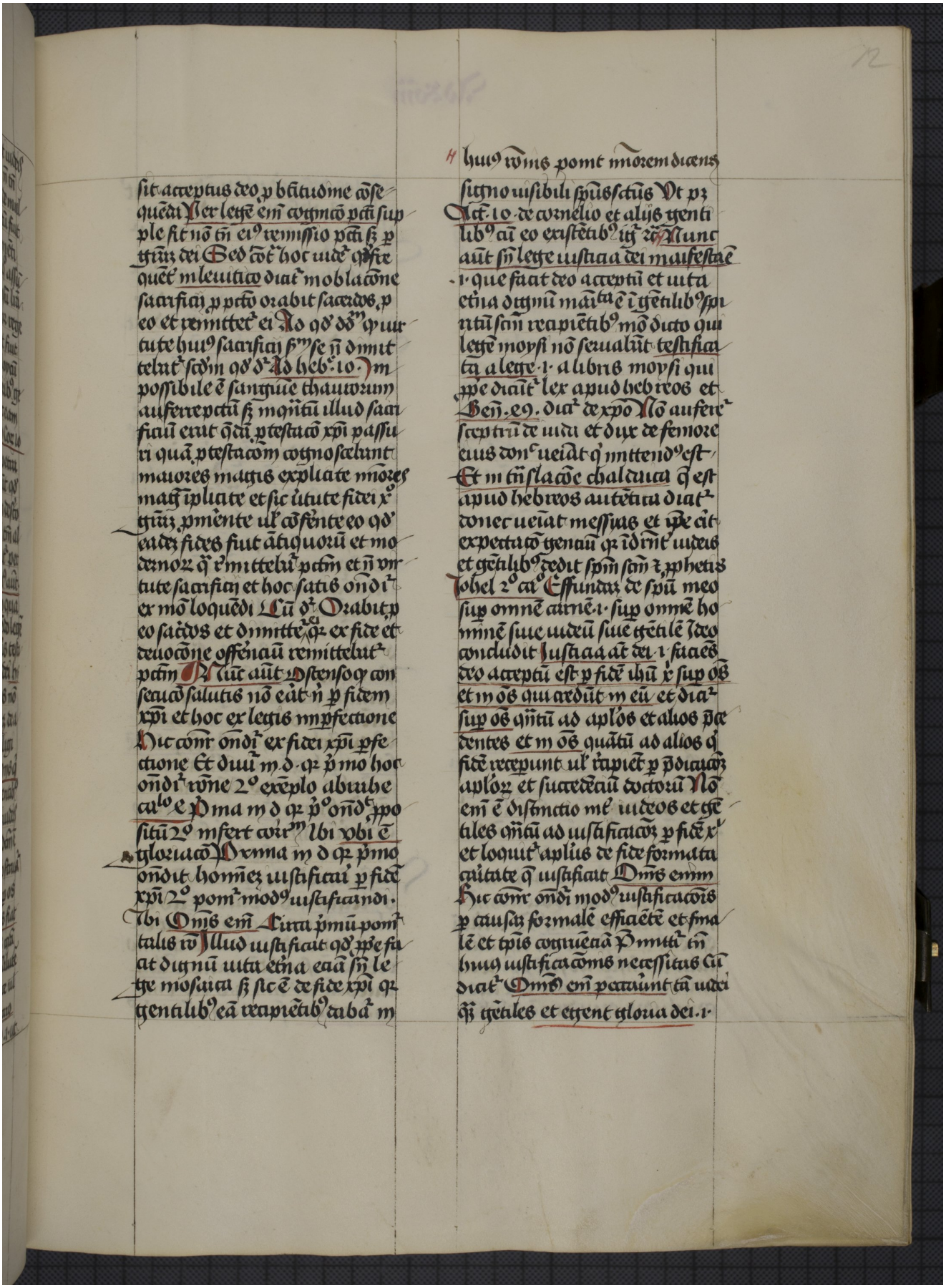

huius uiuens pomit morem dicens
sit acceptus deo p baptismum me cõse
quẗdi Ver lege enim cõtingit pcti sup
ple fit nõ tñ ei remissio pcti sz p
tinuz dei Deo tñ hoc uidet qd offer
quẗ m leuitico dicit m oblacõne
sacrificij p pcto orabit sacerdos p
eo et remittet ei Ad qd dn q uur
tute huius sacrificij hm se ñ dimit
telut scdm qd dr Ad heb. 10. Im
possibile ẗ sanguine thauurum
auferre pctũ sz mgñtũ illud sacri
ficiũ erat qdã ptestacõ xpi passu
ri quã ptestacõm cotinos scilicet
maiores magis explicate mores
magis ipliate et sic ũtute fidei xi
tinuz pmente ul cõsente eo qd
eadem fides fuit ãtiquorũ et mo
dernorũ q remittelũ pctm et ñ vir
tute sacrificij et hoc satis ondit
ex mo loquẗdi Cũ dr Orabit p
eo sacdos et dimittet ei q ex fide et
deuocõne offẗntiũ remittelur
pctm Nũc aũt Ostenso q cõ
secuõ salutis nõ eãt n p fidem
xpi et hoc ex legis imperfectione
Nũc cõm ondit ex fidei xpi pfe
ctione Et duũ m d q p mo hoc
ondit rõne 2o exẗplo abrahe
cui e Dma m d q p o ondit p po
situ 2o m fert cõir m Ibi ubi ẗ
gloriacõ Dcma m d q p mo
ondit homiez iustificari p fidẗ
xpi 2o pom modi iustificandi.
Ibi Omis enim Circa pmũ pom
talis tũ Illud iustificat qd p fe
at digniũ uita ẗna eaã ñ le
ge mosaica sz sic ẗ de fide xpi q
gentilib eã tẗapiẗb dabã m
signo uisibili spiũ sctũ Vt pz
Act. 10. de cornelio et alijs genti
lib qui eo existẗtib itz ẗ Nunc
aũt sñ lege iustitia a deo manifestaẗ
-i. que fiat deo acceptũ et uita
ẗna digniũ maiũ ẗ i gẗtilib spi
ritũ sñm tẗapiẗtib mõ dicto qui
lege moysi nõ seruabãt testificã
tã a lege. i. a libris moysi qui
ppe dicit lex apud hebreos et
Ben. 49. dicit de xpo Non auferet
sceptrũ de iuda et dux de femore
eius donec ueniat q mittendus est
Et m tñ sla cõe chaldaica q est
apud hebreos autẗtica dicit
donec ueniat messias et ipse cit
expectatio gentiũ qr idirnt iudeis
et gẗtilib dedit spm sñm i prophetis
Joel 2o cap Effundam de spiũ meo
sup omnẗ carnẗ. i. sup omnẗ ho
minẗ siue iudeũ siue gẗtilẗ Deo
concludit Iustitia aũt dei i fidei
deo acceptũ est p fidẗ ihũ x sup os
et m os qui credũt m eũ et dicit
sup os qñtũ ad aplos et alios pce
dentes et m os quãtũ ad alios q
fidẗ recepunt ul rapiẗ p pdicatorẗ
aplorũ et successorũ Nõ
enim ẗ distinctio inter iudeos et gẗ
tiles qñtũ ad iustificatorẗ p fidẗ xi
et loquit aplus de fide formata
caritate q iustificat Omis enim
Hic cõm ondit modi iustificatoris
p causam formalẗ efficiẗ et fina
lẗ et tpis cõtinuẗtã Primũ tñ
huius iustificatoris necessitas cũ
dicit Omis enim peccauerunt tã iudei
q gẗtiles et egent gloria dei. i.